

Nederlands Indisch Cultureel Centrum

Nieuwsbrief

10_A

Versijnt maandelijks | Jaargang 3, nr. 10a (Okt. 2011) | Oplage: 3300 |
Hoofdredacteur: Hans Vogelsang

Dit is de digitale nieuwsbrief van de Stichting Nederlands Indisch Cultureel Centrum, die u maandelijks toegezonden zult krijgen. Via deze nieuwsbrief wordt u op de hoogte gehouden van ontwikkelingen en vorderingen betreffende ons toekomstig Indisch Centrum. Verder zullen wij u wijzen op nieuwe items op onze website en ook andere bijzondere zaken binnen de Indische gemeenschap en andere culturen met wortels in de "Gordel van Smaragd".

EXTRA EDITIE

Inleiding door de redactie

Bij het "ter perse gaan" van de Nieuwsbrief van oktober, ontvingen wij nog een aantal mails waarvan wij het noodzakelijk vonden om er melding van te doen, maar die in onze toch al vrij volle nieuwsbrief geen plek meer konden vinden. Vandaar dat wij tot publicatie van deze EXTRA EDITIE zijn overgegaan.

Er worden namelijk twee musea (let wel: de twee enige Indische musea in Nederland) met sluiten bedreigd en de conservators

daarvan doen hier een oproep voor steunbetuigingen. Enkele dagen geleden kwam het ontstellende bericht in het nieuws dat ook het Tropenmuseum dreigt te sluiten.

Al deze musea vallen ten prooi aan de nieuwsontziende bezuinigingsdrift van de huidige regering, die de gedachtegang van de gedoogpartner volgen en kunst en cultuur kennelijk als een "linkse hobby" typeren. Bovendien heeft u de laatste

maanden de berichten rond "De Indische Kwestie" kunnen volgen (hoorzitting van de Tweede Kamercommissie van VWS en de reactie van de Staatssecretaris, alsmede de stemming over de motie van het D66 Kamerlid Pia Dijkstra).

Het betreft hier de erkenning van de rechten van de Indische Nederlanders, die gedurende de jaren dat zij in de Tweede Wereldoorlog in de Japanse interneringskampen en naderhand tijdens de Bersiap

opnieuw in kampen hebben gezeten en daardoor salaris en pensioenen niet uitbetaald hebben gekregen.

Al meer dan 66 jaar weigeren opeenvolgende Nederlandse regeringen die uit te betalen. Hetzelfde geldt ook voor de geleden oorlogsschade aan eigendommen en andere bezittingen, waarvoor de betaling eveneens al 66 jaar uitblijft.

Dit in tegenstelling tot de Nederlandse en Joodse

gemeenschap die in Duitse kampen hebben gezeten en hier in Nederland oorlogsschade hebben geleden en die wel zijn uitbetaald. Blijkbaar herschikt de Nederlandse Staat het volk hiermee in eerste- en tweederangs burgers.

Daarom in deze EXTRA EDITIE ook een oproep van Het Indisch Platform en de publicatie van een voorbeeldbrief, die U kunt gebruiken in een poging om de Nederlandse regering tot andere gedachten te brengen.

En dan te bedenken dat met name Minister President Mark Rutte verklaart dat **“het Kabinet zich beijvert om de herinnering aan Nederlands-Indië levend te houden”**. Deze woorden zijn in schril contrast met de daden.

Museum Nusantara met sluiten bedreigd

Nadat het Indisch Museum Nusantara in Delft voor enkele miljoenen verbouwd en opgeknapt is en op 11 maart 2011 is heropend, dreigt het nu de deuren te moeten sluiten.

Als reden wordt opgegeven het teleurstellend aantal bezoekers. Hierdoor zou het museum niet rendabel zijn. Tevens worden veel gemeenten, waaronder ook Delft sterk gekort op hun culturele budgetten. De directie van Erfgoed Delft, waar Nusantara deel van uitmaakt, combineert nu sluiting met een voorgenomen verzelfstandiging van het Museum.

Als de sluiting per 1 januari 2013 doorgaat, dan zal de collectie unieke Indisch culturele objecten een slapend bestaan gaan leiden ergens in een of andere opslagruimte. Het pas verbouwde museum zal dan worden ingenomen door collecties van Delfts Blauw Aardewerk.

Museum Nusantara in Delft.

Alleszins een zeer merkwaardige gang van zaken. Eerst een kostbare opknopbeurt, dan sluitingsdreiging en terwijl dat nog niet eens een feit is, is ook de nieuwe invulling van het gebouw al bekend. Wij kunnen ons er dan ook niet aan onttrekken dat dit de schijn geeft van vooropzet.

Overzicht van een deel van de unieke collectie Indische artefacten.

De conservator van Nusantara, Amy Wassing, heeft de hulp van de Indische pers en via deze het publiek ingeroepen om reacties, met welke zij wil pogen opnieuw de dialoog aan te gaan.

Amy Wassing: “Uiteraard strijd ik voor het behoud van Museum Nusantara, in welke vorm dan ook, maar ik kan deze strijd niet alleen voeren. Ik roep dan ook ieder die ons Museum een warm hart toedraagt, een reactie te schrijven op de dreigende sluiting en met argumenten om het museum met zijn unieke collectie Indische culturele artefacten te behouden”.

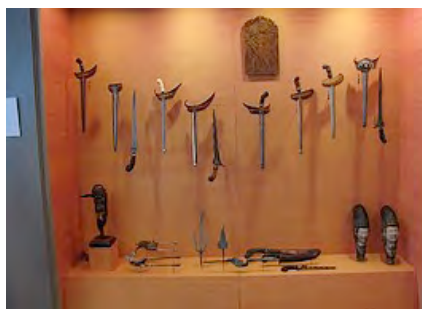
Kennelijk hanteert men hier het recht van de sterkste. Een Delfts Blauw Aardewerk museum is vanzelfsprekend (ook internationaal) een veel grotere publiekstrekker dan een Indisch Museum Nusantara. En dus wordt Nusantara opgeofferd. Het enige museum in Nederland dat een unieke collectie Indische culturele artefacten heeft moet

gewoon het veld ruimen om plaats te maken voor een collectie dat commercieel beter in de markt ligt. Cultuurwaarde ten spijt.

Gesterkt met uw reacties hoopt Amy Wassing het tij te keren en het museum als Indisch museum voor het publiek te behouden.

Draagt u Museum Nusantara en de daarin gehuisveste collectie uit de Indische cultuur een warm hart toe, schrijft u dan een E-mail aan de conservator Amy Wassing op het adres: awassing@delft.nl en geeft u met argumenten aan waarom

het Museum Nusantara behouden moet blijven. Natuurlijk kunt u ook een "gewone" brief schrijven en opsturen.

Bijzondere collectie krisen in Nusantara.

Of beter nog: binnenkort Museum Nusantara met een

bezoek vereren, en uw brief dan tegelijkertijd persoonlijk afgeven. Dit zal zeker worden gewaardeerd. Het adres is dan: **Sint Agathaplein 4 - 5, 2611 HR Delft.** Maar wacht u hier niet te lang mee, anders hebben reacties niet veel zin meer. **Kijk voor de openingstijden en toegang op: www.nusantara-delft.nl.**

Ook Museum Maluku dreigt deuren te moeten sluiten

Half augustus kwam het persbericht naar buiten dat Museum Maluku de deuren zou moeten sluiten. Museum Maluku is in 1986 aangeboden als geschenk van de Nederlandse regering aan de Molukse gemeenschap in Nederland.

Het moest een "levend monument" zijn, dat een beeld

geeft van de "Geschiedenis van de Molukse bevolking en tevens kan dienen ter stimulering van de eigentijdse ontwikkeling van Molukse kunst en cultuur in Nederland". Aldus een gezamenlijke verklaring van de Nederlandse regering en het Hoofdbestuur van de Baden Persetuan op 21 april 1986.

In november 1990 opende het Museum voor het eerst haar deuren onder de naam: Moluks Historisch Museum, welke naam in 2008 gewijzigd werd in Museum Maluku.

In 1995 is de subsidiëring door de overheid afgekocht met een eenmalige reservering van (naar

nu omgerekend) 3,6 miljoen euro. Het bestuur van het MUMA (zoals het algemeen genoemd wordt) had vanaf die tijd de verantwoording om ervoor te zorgen dat voldoende aanvullende inkomsten gegenereerd zouden worden om te voorkomen dat de bron van 3,6 miljoen te snel zou opdrogen.

In de jaren die erop volgden echter, is de exploitatie van het MUMA grotendeels uit die reservering gefinancierd. De reservering was zonder extra inkomsten toereikend voor een dekking van acht jaar. Met diverse projectsubsidies heeft men dit tot 15 jaar weten te

rekken. Nu echter zijn de inkomsten van de laatste jaren niet meer toereikend om het voortbestaan van MUMA te garanderen.

Mede door de bezuinigingen van nu zal het museum in 2013 de deuren moeten sluiten. Hiermee zal het Molukse erfgoed in Nederland voor het publiek verloren gaan.

Deze ontwikkeling ligt al drie jaar in de lijn der verwachting en het bestuur heeft zich ingespannen om de financiële problemen zo goed mogelijk het hoofd te bieden. Een nieuwe koers om aan fondsenwerving te doen heeft nog geen vruchten afgeworpen.

In een buitengewone vergadering is het bestuur van het eerste uur afgetreden om plaats te aken voor een nieuw met mogelijk frisse ideeën en initiatieven.

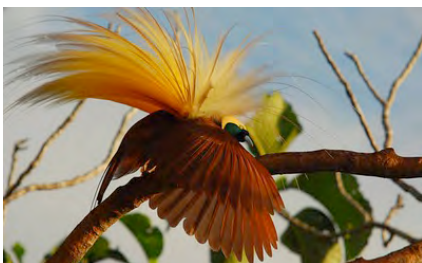

Foto-expositie 'Parels en Paradijsvogels'.

Helaas heeft deze medaille nog een keerzijde. Kritische tongen spreken een andere taal. Gesproken wordt over mismanagement en onbegrepen "snoepreisjes" naar o.a. Hawaï. Geen geld maar wel om een directeur en een interim directeur te salariëren. Het in gebreke blijven van het bestuur om MUMA tot een echt museum op te waarderen en "maar wat aan te rommelen". Het gerucht deed de ronde dat de bestuursvoorzitter op het punt stond om "het zinkende schip" te verlaten. (waarom klinkt dit toch allemaal zo bekend...? Red.)

Hoe het ook zij, ook het MUMA is het waard om voor de toekomstige generaties behouden te blijven. Tenslotte zijn de huidige generaties de erfgenamen van een kostbaar erfgoed.

Met het oog hierop, wil het nieuwe bestuur via deze publicatie een dringend beroep

doen op ieder die de Molukse geschiedenis en cultuur goed gezind is en daaraan in welke vorm dan ook steun wil geven.

Belangrijk is in ieder geval dat er nu voldoende financiën binnen komen via bezoekersaantallen, verhuur van de vergaderruimtes en expositiezalen voor nieuwe tentoonstellingen van Molukse kunstenaars en het updaten van de horecafaciliteiten. Maar ook door middel van donateurs en sponsors. Gaat u eens bij uzelf te rade op welke wijze u MUMA een helpende hand kunt reiken, zodat ook komende generaties nog een plek kunnen bezoeken waar het erfgoed van Maluku tentoongesteld is.

Bel vrijblijvend met het Museum in Utrecht; Tel: **030-2367116** of mail naar info@museum-maluku.nl. Of maakt u een **donatie** over op rekening **687 360 714 t.n.v. Stichting Moluks Historisch Museum**. De Stichting heeft de ANBI status en dus kunt u uw gift van de belasting aftrekken.

Toekomst Indisch Herinneringscentrum Bronbeek onzeker?

Gunt de Nederlandse overheid haar volk een waardig Herinneringscentrum van de Tweede Wereldoorlog in het voormalige Nederlands-Indië? Nederland gaat zorgvuldig om met zijn verleden. Voor het Anne Frankhuis is alleen het beste van het beste goed genoeg en als de stokoude boom in de achtertuin van het

Anne Frankhuis bezwijkt, treurt heel Nederland.

Ja, Nederland is trouw aan de mannen, vrouwen en kinderen die de dood hebben gevonden in de strijd voor een onafhankelijk en democratisch Nederland. Het heeft Nederland gesierd dat het ook zijn koloniaal verleden in ere wil

houden door de vestiging van een Indisch herinneringscentrum op het Landgoed Bronbeek. Het Ministerie van Defensie heeft in overleg met het Ministerie van VWS ruimhartig een gedeelte van haar complex op Bronbeek afgestaan aan het I.H.C.

Nu de werkelijkheid. Het gedeelte van de boerderij op het Landgoed Bronbeek, die het I.H.C. toegewezen heeft gekregen, is te groot voor een servet en te klein voor een tafellaken. Bovendien wordt het grootste deel van de boerderij (die het I.H.C. als geheel is toegewezen) in beslag genomen door tractoren en ander landbouwmaterieel. De voor het I.H.C. overblijvende ruimte is net genoeg om er een kantoor te houden met plek voor een directeur en een medewerker. Dan zijn er op de boerderij ook ruimten die nog altijd bezet worden door de conservator van het Militair Museum Bronbeek. Ruimten voor exposities en tentoonstellingen, activiteiten en ga zo maar door...? Vergeet het maar!

Net als de Tachtigjarige Oorlog, de Beeldenstorm, Leidens Ontzet, ons gevecht tegen de zee, onze dijken en waterwerken bij ons horen en onze cultuur en karakter hebben gevormd, zo horen ook de Grote Postweg, de oorlog in Atjeh, de Japanse interneringskampen en de Indo's nu in Nederland leven bij ons nationaal verleden en heden. Ook die hebben de cultuur en het karakter van Nederland bepaald.

Nederlands-Indië, een land dat niet meer bestaat, maar een verleden dat nog volop leeft. Maar kennelijk niet voor de beheerder van Landgoed Bronbeek, het ministerie van Defensie. In maart 2010 heeft Bureau De Boer & Croon een masterplan gemaakt in overleg met Defensie. Zo zou de gehele boerderij aan het I.H.C. ter

beschikking worden gesteld, ruimte voor een museumwinkeltje worden gecreëerd, een Kenniscentrum worden ontwikkeld, een depot beschikbaar worden gesteld voor opslag ten behoeve van het I.H.C., enz.

Defensie ziet echter meer in opslag van eigen landbouwmaterieel en geen van de afspraken is tot op heden nagekomen. Dit is een ernstige belemmering van het functioneren van het Indisch Herinneringscentrum en ontnemt het de mogelijkheden om de doelstellingen te realiseren.

Als Defensie voet bij stuk houdt, is de toekomst van het I.H.C. erg onzeker. In ieder geval op het Landgoed Bronbeek.

De boerderij op het landgoed Bronbeek. Het gebouw, toch al niet al te groot, wordt ook nog eens voor het grootste deel in beslag genomen door de opslag van landbouwmaterieel van het Ministerie van Defensie.

Doodsteek voor Tropeninstituut, –museum en –theater

Het Koninklijk Instituut voor de Tropen (KIT) met daaraan verbonden het Tropen Museum en het Tropen Theater in Amsterdam verkeert in zwaar weer. En dit drukken we nog voorzichtig uit. Het is geen zwemmen of verzuipen, maar als de overheid haar plannen niet wijzigt of bijstelt, is het voor het KIT echt kopje onder.

Koninklijk Instituut voor de Tropen in Amsterdam.

Het KIT werd in 1871 opgericht als het **Koloniaal Museum** in Haarlem, met als doel: **“het tonen van grondstoffen, natuurvoortbrengselen en volksvlijt uit de Nederlandsche overzeesche bezittingen”**. Dit initiatief werd breed gedragen door een groep bevlogen ondernemers en politici en werd later verfijnd en uitgebreid.

De collectie was een **“toonbeeld van de tegenwoordige toestand van de Oost-Indische volken met betrekking tot de vermeerdering van kennis van het huishouden, de zeden en gewoonten der bevolking”**. Geen zuiver kunst- of etnisch museum dus, maar een instituut waarin tevens ruimte was voor kennisoverdracht en stimulering van handel en welvaart.

Al na een aantal jaren bleek dat het gebouw in Haarlem veel te

klein zou worden, maar een nieuw onderkomen werd pas in 1926 gevonden in Amsterdam, dat door Koningin Wilhelmina officieel werd geopend als Koloniaal Instituut. Ruim 30.000 artefacten en een omvangrijk archief aan foto's vonden in dit gebouw een plek. Wilhelmina sprak toen onder andere over **“de inwijding van een imposant en waardig tehuis, waarin de werken dezer grootsche stichting heilzaam ten volle ontplooid zal worden. Moge het tot in lengte van dagen tegenover landzaat en vreemdeling blijven getuigen, dat deze landen en de grootsche gewesten overzee in voor en in tegenspoed, in werken en streven, één zijn en één blijven”**.

Na deze woorden ontving Wilhelmina als eerste de Medaille van het Koninklijk Koloniaal Instituut. Van deze opening zijn nog originele Polygoon filmbeelden te zien. Ook andere historische filmfragmenten uit de vorige eeuw zijn hier te bekijken. **Zie hiervoor aan het eind van dit artikel.**

Nu, anno 2011 wordt het Koninklijk Instituut voor de Tropen in haar voortbestaan bedreigd. Zoals zovele waardevolle culturele instellingen zal het ten prooi vallen aan de **niets ontziende bezuiningsdrift**, aldus blijkt uit een brief van het Ministerie van Buitenlandse Zaken. In deze brief wordt gesteld dat vanaf 2013 het Tropenmuseum, het Tropentheater en de Bibliotheek van het KIT **geen enkele financiering** van het ministerie meer zullen ontvangen.

De bibliotheek van het Koninklijk Instituut voor de Tropen. Een unieke informatiebron

De overige afdelingen van het KIT, die zich richten op duurzame ontwikkelingen in Zuid en Midden Amerika, Afrika en Azië zouden wel voor financiering in aanmerking blijven komen.

Een van de schitterende kleine zalen, die tevens gebruikt kunnen worden als trouwlocatie.

Het KIT heeft een jaarlijkse omzet van 48 miljoen euro. Hiervan komt een bedrag van 20 miljoen voor rekening van Buitenlandse Zaken. **Het zo bot wegsnijden van deze culturele pijler zal ontegenzeggelijk zeer ernstige gevolgen hebben voor wat er van het KIT nog overblijft. Daar kan geen twijfel over bestaan.**

Staatssecretaris Ben Knapen zei in het TV programma “Eén Vandaag”: **“dat er nu eenmaal moet worden bezuinigd”**. In 2011 heeft het KIT al 17 % moeten bezuinigen door het korten van de Rijksbijdrage. Hierdoor zoekt het KIT al

verdere besparingen door verhoging van haar overige inkomsten en door samenwerking met andere musea en instituten. Nu valt dus de gehele bijdrage van Buitenlandse Zaken in één keer weg. Een verbijsterde Mr. Jan Donner, voorzitter van de Raad van Bestuur: "We begrijpen best de urgentie van de bezuinigingen, maar om na 102 jaar in één keer de subsidie terug te draaien naar NUL is voor ons onbegrijpelijk".

Ook op de website van het KIT worden vele ontzette en woedende reacties geplaatst. Voorbeelden:

Het Tropeninstituut is educatief en absoluut uniek in zijn soort. Als het moet sluiten, is Nederland erliezer.

Het Tropenmuseum staat op de lijst van internationale topmusea. Dit mag nooit sluiten.

Discussie over subsidie en uit welk potje is zinvol. Maar sluiting van het KIT zonder goed zicht op de consequenties is kortzichtig en brute afbraak. Waarom laat dit gebeuren?

De Nederlandse geschiedenis en cultuur worden langzaam gewurgd. De regering maakt er een halszaak van en wil koste wat koste de financiële doelen voor 2014 bereiken, al moeten ze Nederland ervoor verzuipen. Dan is het echt: "Operatie geslaagd, patiënt overleden".

Het is bizar en bijna pervers, dat de cultuursector en met name de educatieve tak hiervan op zo rigoureuze wijze ten onder dreigen te gaan door bezuinigingen, die op zich wellicht te rechtvaardigen zijn, ware het niet dat het zwaartepunt de cultuur treft. Als een huishouden met minder geld toe moet, worden uitgaven op een rijtje gezet en prioriteiten gesteld. Bij de overheid gaat dat heel anders. Zo gebeurt het dat per jaar vele honderden miljoenen bijvoorbeeld naar de sector sport worden gesluisd. Niet ter ondersteuning, maar denk eens aan de kosten van de politie-inzet tijdens rellen en dan de strafmaat (zo die al plaatsvindt) die de veroorzakers ten deel valt; de grondkosten (rente) van sportvelden; de vele tientallen miljoenen die in complete voetbalverenigingen gepompt worden nadat ze er financieel een potje van gemaakt hebben en door de overheid van de ondergang gered moeten worden... notabene profclubs! Nee, dan is de cultuursector een gemakkelijker doelwit. Daar vindt je geen rellen.

De gedoogpartner van deze regering beweert dat kunst en cultuur een "linkse hobby" is. Het om zeep helpen ervan is dus kennelijk een "rechtse hobby". Wordt het zo langzamerhand niet weer eens tijd voor

verkiezingen, voor het echt

Een wijs man heeft eens gezegd: "Ontneem een volk zijn cultuur en je ontnemt het zijn ziel".

Leden van het Nederlandse Koninklijk Huis, regelmatige en altijd graag geziene gasten van het Tropenmuseum.

Uit al deze reacties blijkt dat Nederland het zat is. Zo ga je niet met je erfgoed om. Dit is culturele kaalslag in ongeëvenaarde proporties. Intens triest om hierbij te vernemen dat onder het mom van "We worden er allemaal beter van..." er een tweede Beeldenstorm plaatsvindt.

Voor meer informatie kunt u terecht op: www.tropenmuseum.nl, www.kit.nl

Tevens kunt u de [PETITIE tekenen](http://tropenmuseum.petities.nl/) op <http://tropenmuseum.petities.nl/>

Voor beelden van de opening van het Koloniaal Instituut op 9 oktober 1926 door koningin Wilhelmina en andere historische beelden van het Koloniaal Instituut (VIDEOLINK):

<http://www.geschiedenis24.nl/speler.program.7150610.html>

Brieven-campagne aan de Staatssecretaris van VWS

Naar aanleiding van de hoorzitting betreffende het streven van Het Indisch Platform namens alle Indische Nederlanders voor een regeling betreffende de uitbetaling van achterstallige salarissen (de BACKPAY) en herstelbetaling van de geleden oorlogsschade tijdens de Japanse bezetting van voormalig Nederlands-Indië en de daarop volgende onafhankelijkheidsstrijd van de Indonesiërs (de Bersiap) is er daaropvolgend overleg geweest tussen de Staatssecretaris van VWS, mevrouw Marlies Veldhuizen van Zanten en de vaste Tweede Kamercommissie van VWS.

Dit resulteerde niet in het gewenste toezegging van de Staatssecretaris om "De Indische Kwestie" serieus te bestuderen en in verder overleg te treden met Het Indisch Platform inzake de afhandeling daarvan. Erger nog, **de Staatssecretaris liet weten: "Niet te willen meewerken aan de**

totstandkoming van een oplossing van De Indische kwestie".

Daarop werd door het **D66 Kamerlid Pia Dijkstra een motie ingebracht, welke bij stemming werd verworpen met slechts 2 stemmen verschil.**

Alle regeringspartijen en de PVV stemden tegen. Dit tot ontsteltenis van de gehele Indische gemeenschap, die al meer dan 66 jaar door opeenvolgende regeringen met een kluit in het riet zijn gestuurd. Hierover is in de loop der jaren al zeer veel gepubliceerd; ook in deze Nieuwsbrief is er al vaak over gepubliceerd.

Het Indisch Platform bezint zich nu op stappen om de overheid tot andere gedachten te brengen. Een ervan vindt u hieronder. Het betreft een brieven-campagne, gericht aan de Staatssecretaris van VWS, in de hoop dat zij door de

toestroom van uw reacties gaat nadenken wat regeringen in de loop der jaren hebben aangericht en waarvan zij de mogelijkheid heeft om een oplossing te bieden. Misschien dat een ware stortvloed van brieven haar kunnen doen inzien dat zij in deze een nobele daad kan verrichten, die haar nog decennia lang in de lauweren zal tooien en recht te doen aan de Indische Gemeenschap, die in tegenstelling tot de Nederlandse en de Joodse gemeenschappen niet schadeloos werden gesteld.

De volgende brief is bedoeld als voorbeeldbrief. Ik kunt deze naar eigen goeddunken aanpassen, invullen en uw eigen verhaal eraan koppelen. Vervolgens kunt u hem naar de Staatssecretaris van VWS sturen. Het kost u slechts drie postzegels, die ons inziens echter zeer welbesteed zijn.

Standaard voorbeeldbrief: (in de kleur rood vermelde tekst NIET in uw brief opnemen)

Aan: De Staatssecretaris van het Ministerie van VWS
Mevrouw Drs. M.L.L.E. Veldhuizen van Zanten – Hyllner
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag

(woonplaats, datum)

Geachte mevrouw,

Uw optreden tijdens de discussie over de Indische Kwestie in de Tweede Kamer op 28 en 30 juni 2011 hebben mij en andere leden van de Indische gemeenschap diep gekwetst. U bewijst daarmee geen kennis te hebben van een kwestie, die al meer dan 66 jaar speelt en binnen de Indische gemeenschap tot veel frustratie en verdriet aanleiding heeft gegeven.

Wij voelen ons opnieuw benadeeld en gediscrimineerd ten opzichte van andere oorlogsgetroffenen in Nederland. Dit heeft niets te maken met, zoals u betoogd heeft, het openrijten van oude wonden, maar alles met het bestaan van onrecht, ons aangedaan door opeenvolgende regeringen.

Ik vind het onterecht dat u namens de regering een onschuldige motie ontraadde, die slechts uitsluitel wilde geven over het conflict tussen Het Indisch Platform enerzijds en uw eigen ambtenaren anderzijds betreffende de reikwijdte van Het Gebaar. De Motie Dijkstra werd met een minimaal verschil in stemmenaantal verworpen.

Indien u van mening bent, daarmee de Indische Kwestie te hebben gesloten, dan heeft u het mis. Het ongenoegen in de Indische gemeenschap zal zich tegen u en dit Kabinet keren. Alleen de Indische gemeenschap, vertegenwoordigd door Het Indisch Platform, kan de Indische Kwestie voor gesloten verklaren.

Ik verzoek u daarom dringend om op korte termijn de dialoog met Het Indisch Platform over de Indische Kwestie opnieuw aan te gaan.

(hier eventueel wat gegevens over uzelf betreffende: of u voor, tijdens of na de oorlog geboren bent, evt. datum repatriëring, opvang en behandeling in Nederland, enz.)

In de hoop dat u met uw hart zult luisteren naar een Indische stem, verblijf ik,

Met de meeste hoogachting,

(naam, adres, woonplaats)

Kopie van deze brief aan: **(niet verplicht, maar wij zijn u wel dankbaar voor uw feedback)**

Voorzitter van het Nederlands Indisch Cultureel Centrum
Voorzitter van Het Indisch Platform

(adressen:) Nederlands Indisch Cultureel Centrum, p/a Daguerrestraat 14, 2561 TT Den Haag

Stichting Het Indisch Platform, Postbus 85564, 2508 CG Den Haag

Recept: Djanganan Door: Piet Zevenbergen

Deze salade van geblancheerde groenten lijkt een beetje op de bekende GadoGado, maar is net even iets anders. Een heerlijk bijgerecht voor twee personen.

Ingrediënten:

3 stukken tahu (diagonaal gesneden), 2 plakken tempeh, 150 gram taogé, 100 gram sperziebonen in stukjes van 2 cm., 150 gram witte kool in reepjes, 300 gram kangkung (of spinazie), scheut olie om te bakken.

Bereiding:

Verhit de olie in de wok, dep de tahu goed droog en bak dit lichtbruin. Haal

de tahu uit de wok en laat het goed uitlekken. Bak nu de tempeh in de olie goudbruin. Haal de tempeh eruit en laat het afkoelen. Daarna in repen snijden. Breng nu water aan de kook met wat zout en blancheer daarin afzonderlijk de groenten

(let op: de taogé en kangkung heel eventjes). Laat de groenten goed uitlekken en leg dan de groenten en gefrituurde tahu en tempeh op een bord of schaal en giet er een beetje dressing over. Serveer de salade met een pikante pindasaus. Met lontong erbij heeft u een heerlijke maaltijdsalade. **Selamat makan**

Colofon

**Digitale maandelijke
Nieuwsbrief van: Nederlands
Indisch Cultureel Centrum**

Hoofdredacteur: Hans Vogelsang

Redactie:

Jean-Marie Bosch van Drakestein
Romy Sulilatu

Correspondenten:

Ferry Schwab (ICM-Online)
Piet Zevenbergen (Culinair)
Jan de Jong (Indisch Platform)
Huibert Sabelis Wybenga (Canada)
Adrian Lemmens (New Zealand)
Advertentie-acquisitie en P.R.:

Yazmhil Rexhäuser

Strip: Hugo Driessen

Vormgeving: Hans Vogelsang

Technische realisatie: Dennis van der Ham (Borca-Online Computer Service)

Verschijning: de 10^e van elke maand **Sluitingsdatum:** de 4^e van elke maand

Advertentietarieven: op aanvraag

Abonnementen: Kosteloos

Postadres: Daguerrestraat 14
2561 TT Den Haag - Nederland

W: www.indisch-centrum-den Haag.nl **@:** info@indisch-centrum-den Haag.nl **RABO-bank**
rek. nr. 129 16 836 **IBAN**
nr. NL39 RABO 0129 2168 36
t.n.v. N.I.C.C. te Den Haag

**Overname van inhoud van de
nieuwsbrief is toegestaan, mits
met bronvermelding © 2011
N.I.C.C. Den Haag**